

VIRO
 CLARISSIMO DOCTISSIMOQUE
 DOMINO
 IOHANNI GOTTLIEB ROSEN
 SVMMOS

IN
 PHILOSOPHIA HONORES
 A. C. c1o 13cc XXII. PRID. ID. FEBR.
 EX MERITO COLLATOS
 GRATVLATVR
 DISCIPVLVS
 ADRIANVS STEGERVS

LPSIAE
 EX OFFICINA TITIANA.

VIR CLARISSIME,

PRAECEPTOR HONORATISSIME,

Vanquam omnibus ac singulis temporibus tales in Republica eruditorum extiterint homines, qui in eo singularem atque præcipuam quandam gloriam quæserunt, ut Philosophiam omnibus modis contemtam traducerent, eandemque maximo-
pere invisam redderent; Tamen nec defuere qui ejus excellentiam præstantissimamque utilitatem cognoverunt, eaque de causa magni semper habuerunt. Et id jure meritoque. Est enim illa Radius de magno isto lumine, quod Protoplastum Parentem, priusquam deplorando illo lapsu amplissimam suam dignitatem summamque felicitatem amitteret, totum illustrabat, nobilissimum munus DIVINVM, hominem a brutorum animantium natura longissime sejungens, instrumentum quoddam potentissimum, quo non solum sibi, sed & aliis maximum præstare quisquam potest emolumentum. Quid intellectu & voluntate nobilius? at has animi facultates illustrat & purificat. Quid nobis est sanitate atque vita gratius? At hanc utramque illa conservat. Quid homini externa felicitate exoptatius? at hanc promovet. Vbinam Summum bonum consummataque felicitas est, quam in DEO? Ad hujus autem beatissimam communionem adspirat. Hæc est illa, quæ Lumen a tenebris, & verum a falso secernere nos edocet, quæ magnificentiam invisibilis DEI operum naturalium contemplatione visibilem exhibet, quæ ostendit, quid nobilitati at-
que

que excellentiæ humani generis aptum, commodum & conveniens, quidve a dignitate ista, quam beneficis ille rerum omnium conditor præ aliis creaturis ipsi concessit, sit alienum. Quos illa in sinu suo nutrit discipulos, præ aliis facile agnoscimus, quippe quorum Symbolum est: *Iustitia & veritate*. Quinimo singula verba omnesque actiones hoc clare distincteque demonstrant. Cæteroqui pacem atque concordiam amant: homines de rebus inutilibus & supervacaneis acerrime disputantes, eoque ipso inanem falsæ gloriæ umbram consecrantes odio plusquam Vatiniano prosequuntur: humilem animum præ se ferunt: hominibus superbia inflatis sunt inimici: aliorum honorem famam & auctoritatem æquo animo intuentur, nec eorum fortunis invidere consueverunt. In omnibus rebus sapienter atque prudenter se gerunt: aliorum utentes consuetudine humanitatis pariter ac comitatis indicia produunt: operam studiumque suum cuique paratissimum volunt esse, imo quoque Patriæ atque Reipublicæ perquam utiles existunt. Hæc est vera Philosophiæ facies, quam illa cum discipulis suis ostendit, cui tamen Theologia manum auxiliatricem porrigit, firmumque ponit fundamentum, sine cuius ope potius sapiens stultitia esset vocanda. Si quis forte objiciat, quosdam hodie inveniri, qui Philosophiæ studium profitentur, eique sese plurimum operæ navasse jactitant, eos tamen neque fructum illum amplissimum fuisse consecutos, nec ejusmodi ornamentis, ex quibus Philosophiæ auditores supra dicto modo agnoscuntur, ornatos esse, is sciat, Philosophiæ culpam tribuendam non esse, sed potius hominibus, qui præ via veræ felicitatis in Philosophia ipsis ostensæ, stultitiæ viam eligunt. Si quem vero illud offenderet, Philosophiam a quibusdam male haberi, tam stulte ageret, ac si vir quidam intelligens margaritam vel alium pretiosum conculcatum contemneret. Quæ cum ita sint, quis non amaret Philosophiam, eamque prudentem Magistram, fidam comitem, eximiamque patronam sibi exoptaret? Sed quid tot verba profero, cum certe sciam, *TE, VIR CLARISSIME*, sententiæ meæ hactenus propositæ subscripturum, quippe cum ipsa edoctus experientia cognoscas

scas, ea, quæ a me adducta sunt, veritati maximopere esse consentanea. Quapropter supervacaneum mihi esse videtur, multos evolvere libros, historiam summa industria perquirere, taliumque virorum exempla in quibus veræ sapientiæ indoles atque imago exsplenduit, conquerere, quia hac opera facile supersedere possim, si ad TE meas dirigo cogitationes. De TE nunc judicare non valeo nec volo, sed potius honorificum Facultatis Philosophicæ judicium appello, quæ ex editis a TE elegantissimis speciminibus luculenter perspexit, TE in numero eorum, qui Philosophiam studiosissime excolunt, jure meritoque ponendum. Atque hæc fuit causa, quæ eam commovit, ut summos honores, quos Philosophia suis cultoribus præmium laudabilium studiorum tribuere solet, hodierno die publice in TE conferret. Id quod me officii mei TIBI debiti admonuit (cum fidem TVAM singularem, quam in me erudiendo satis abundeque ostendisti, omni laude extollere gratumque animum declarare teneam) ita ut non potuerim, quin hisce verbis illud exprimerem. Gratulor itaque TIBI, VIR CLARISSIME, de impetratis hisce honoribus, idemque sincera mente pioque corde exopto, ut, sicuti nunc honorum singularis diligentie TVAE splendidissimorum factus es particeps, ita quoque impofterum experiaris, quantum utilitatis viris sapientiæ deditis subnascatur. DEVS fons inexhaustæ bonitatis & omnis sapientiæ scaturigo, animi TVI dotes benignissime concessas augeat, corporis valetudinem impertiatur TIBI, TEque omni prosperitate ornent, ut Ecclesia Christi aliquando, ubi Summo Numini placuerit, de insigni studiorum TVORVM fructu sibi gratulari queat.

78 M 496

ULB Halle 3
001 618 148

TA-506

KONP

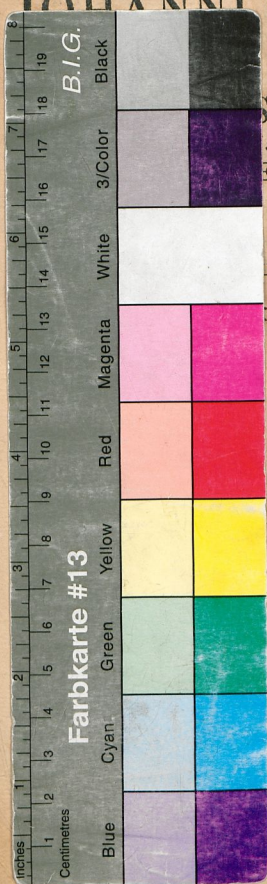
017

VIRO
 CLARISSIMO DOCTISSIMOQUE
 DOMINO
 IOHANNI GOTTLIEB ROSEN
 SUMMOS
 IN
 SOPHIA HONORES
 Anno 1722. PRID. ID. FEBR.
 MERITO COLLATOS
 GRATVLTVR
 DISCIPVLVS
 IANVS STEGERVS

LPSIAE
 OFFICINA TITIANA.

25

